REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2017/867

2017 m. vasario 7 d.

dėl tam tikrų klasių susitarimų, saugotinų atliekant dalinį nuosavybės perdavimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnį

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 ([1]), ypač į jos 76 straipsnį,

kadangi:

(1) Direktyvoje 2014/59/ES reikalaujama, kad pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų dalinio perdavimo atveju valstybės narės užtikrintų tam tikrų klasių susitarimų apsaugą. Tokios pačios apsaugos reikalaujama, kai pertvarkymo institucija priverstinai pakeičia sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įstaiga, sąlygas. Šios apsaugos tikslas – įvykdžius dalinį perdavimą arba sutarties pakeitimą neleisti išskaidyti turto, teisių ir įsipareigojimų, kurie yra vienas su kitu susiję dėl tų susitarimų;

(2) siekiant užtikrinti tinkamą šios apsaugos taikymą, būtina tiksliai nurodyti, kokių rūšių susitarimai priklauso kiekvienai iš klasių, nustatytų pagal Direktyvą 2014/59/ES. Tinkamiausias būdas tą nurodyti – nustatyti išsamias taisykles ir apibrėžtis, be tų, kurios nustatytos pagal Direktyvą 2014/59/ES. Taip geriau, nei parengti konkrečių susitarimų, kuriuos galima sudaryti pagal įvairius nacionalinius valstybių narių įstatymus, sąrašą, kadangi tokį sąrašą būtų sunku sudaryti ir jį reikėtų nuolat atnaujinti. Šiame reglamente turėtų būti paaiškinta ir prireikus apribota įvairių formų apsaugos, numatytos Direktyvoje 2014/59/ES kiekvienos klasės susitarimams, taikymo sritis;

(3) Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalyje nurodyti įvairių klasių susitarimai detalizuojami skirtingai: kai kurios klasės apibūdintos išsamiai, tuo tarpu kitos apibrėžtos ne taip aiškiai. Be to, kai kurios klasės susijusios su vienos rūšies sutartiniais ryšiais ir įsipareigojimais arba su ribotu kiekiu sutartinių ryšių ir įsipareigojimų, tuo tarpu kitos klasės apima daugiau įvairių sutartinių įsipareigojimų, sandorių ir ryšių. Šios pastarosios klasės galėtų apimti visus teisinius ir sutartinius įstaigos ir vienos ar kelių jos sandorio šalių ryšius. Jeigu šių klasių susitarimai būtų visiškai apsaugoti, pertvarkymo institucijoms galėtų būti sunku – jei tai apskritai būtų įmanoma – atlikti dalinius perdavimus. Todėl tikslinga vengti pernelyg didelės apsaugos, kuri galėtų būti taikoma visam įstaigos ir jos sandorio šalių turtui, teisėms ir įsipareigojimams;

(4) kai kurių klasių saugomi susitarimai Direktyvoje 2014/59/ES apibrėžti plačiau. Siekiant padidinti taikymo srities teisinį tikrumą, būtent kiek tai susiję su užtikrinimo susitarimais, įskaitymo ir užskaitos susitarimais bei struktūrizuoto finansavimo susitarimais, tos klasės turėtų būti papildomai patikslintos. Šiuo deleguotuoju reglamentu neturėtų būti užkirstas kelias pertvarkymo institucijoms dalinio perdavimo atvejais papildomai patikslinti tas įskaitymo ir užskaitos susitarimų, saugotinų atliekant atskirus dalinius perdavimus, rūšis, jei tie susitarimai yra

([1]) OL L 173, 2014 6 12, p. 190.

pripažįstami rizikos mažinimo tikslais pagal taikomas rizikos ribojimo taisykles, o apsauga, visų pirma grindžiama neatskiriamumo principu, yra to pripažinimo sąlyga. Pertvarkymo institucijoms turėtų būti leidžiama spręsti dėl tokios išplėstos apsaugos atskirais pertvarkymo atvejais;

(5) įstaigos sandorio šalys gali susitarti dėl vadinamojo visa apimančio įskaitymo susitarimo, apimančio bet kurias ir visas šalių teises ir įsipareigojimus. Dėl šios rūšies susitarimo jokie šalių įsipareigojimai nebūtų atskirti vienas nuo kito. Dalinis perdavimas, susijęs su šia sandorio šalimi, būtų sunkiai įmanomas, ir apskritai kiltų grėsmė visos priemonės įgyvendinamumui, nes pertvarkymo institucijos galėtų netgi neturėti galimybės atskirti, kuriems įsipareigojimams šie susitarimai taikomi, o kuriems ne. Tuomet reikėtų papildomai paaiškinti, kad visa apimantys užskaitos ir įskaitymo susitarimai, apimantys bet kurį ir visą šalių turtą, teises ir įsipareigojimus, neturėtų būti laikomi saugomais susitarimais;

(6) Direktyvos 2014/59/ES 80 straipsnyje nurodoma, kad bet koks saugomų susitarimų apibrėžčių pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalį taikymo srities susiaurinimas neturėtų paveikti prekybos, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų veikimo, jei šioms sistemoms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/26/EB ([1]) 2 straipsnio a punktas. Todėl pertvarkymo institucijos turėtų būti įpareigotos apsaugoti Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalyje nurodytus visų rūšių susitarimus, kurie yra susiję su sandorio šalies, kaip pagrindinės sandorio šalies, veikla. Tai, be kita ko, apima veiklą, kuriai taikomas įsipareigojimų neįvykdymo fondas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 ([2]) 42 straipsnį;

(7) tas pats taikytina su mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis susijusiam turtui, teisėms ir įsipareigojimams. Kadangi užskaitos susitarimai, kuriems taikoma Direktyva 98/26/EB, yra apsaugoti nemokumo atveju, jie taip pat turėtų būti apsaugoti dėl nuoseklumo priežasčių, remiantis Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsniu. Vis dėlto tikslinga išplėsti apsaugos taikymo sritį pagal tos direktyvos 76 straipsnio 2 dalį ir apsaugą taikyti visiems susitarimams su mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis ir prireikus jų susijusiai veiklai;

(8) dėl poreikio patikslinti susitarimo, kuriam tam tikrais atvejais taikomos apsaugos priemonės pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalį, taikymo sritį paprastai pertvarkymo institucijoms neturėtų būti trukdoma apsaugoti bet kurių klasių susitarimus, kurie gali būti priskirti prie vienos iš tame straipsnyje nurodytų kategorijų ir kurie yra apsaugoti bankroto bylose nuo turto, teisių ir įsipareigojimų, kuriems taikomi šie susitarimai pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB ([3]) perkėlimą į nacionalinę teisę, atskyrimo. Taip būtų, jeigu kreditorius ir toliau naudotųsi iš susitarimo kylančiomis teisėmis, nebent visas sandoris buvo panaikintas pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus. Tai ypač taikoma užtikrinimo susitarimams, įskaitymo ir užskaitos susitarimams, kurie saugomi pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Direktyvoje 2014/59/ES. Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

1) pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ([4]) 4 straipsnio 1 dalies 61 punkte;

2) sutartinės užskaitos sutartys – sutartinės užskaitos sutartys, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 295 straipsnyje.

([1]) 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

([2]) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

([3]) 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL L 125, 2001 5 5, p. 15).

([4]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

2 straipsnis

Sąlygos, susijusios su užtikrinimo susitarimais, įskaitant vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius

Užtikrinimo susitarimai pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies a punktą apima:

1) susitarimus, kuriais nustatomos garantijos ir asmeninės užtikrinimo priemonės;

2) turto suvaržymą ir kitas teises į realias užtikrinimo priemones;

3) vertybinių popierių skolinimo sandorius, kurie neapima visos įkaito nuosavybės perdavimo ir apima už mokestį arba palūkanų mokėjimą vienos šalies (skolintojo) kitai šaliai (skolininkui) teikiamą vertybinių popierių skolinimo paslaugą ir pagal kuriuos skolininkas suteikia skolintojui įkaitą paskolos galiojimo laikotarpiu.

Užtikrinimo susitarimai laikomi užtikrinimo susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies a punktą tik tuomet, jeigu teisės ar turtas, su kuriuo susijusios arba įgyvendinimo atveju būtų susijusios teisės į užtikrinimo priemones, yra pakankamai nustatyti arba gali būti nustatyti pagal susitarimo sąlygas ir taikomą nacionalinę teisę.

3 straipsnis

Sąlygos, susijusios su įskaitymo susitarimais

1. Įstaigos ir vienos sandorio šalies sudaryti įskaitymo susitarimai laikomi įskaitymo susitarimais, nurodytais Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies c punkte, jeigu jie yra susiję su teisėmis ir įsipareigojimais, atsirandančiais pagal finansines sutartis ar išvestines finansines priemones.

2. Įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudaryti įskaitymo susitarimai laikomi įskaitymo susitarimais, nurodytais Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies c punkte, bet kuriomis iš šių aplinkybių:

a) jei susitarimai yra susiję su sandorio šalies, kaip pagrindinės sandorio šalies, veikla, ypač su veikla, kuriai taikomas įsipareigojimų neįvykdymo fondas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 42 straipsnyje;

b) jei susitarimai yra susiję su teisėmis ir pareigomis, susijusiomis su Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio a punkte apibrėžtomis sistemomis arba kitomis mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis, ir yra susiję su jų, kaip mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų, veikla.

3. Pertvarkymo institucijos atskirais atvejais gali nuspręsti, kad įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudaryti įskaitymo susitarimai, kiek jie susiję su kitų 1 ir 2 dalyse nenurodytų rūšių teisėmis ir įsipareigojimais, gali būti laikomi įskaitymo susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies c punktą, jei susitarimai yra pripažįstami rizikos mažinimo tikslais pagal taikomas rizikos ribojimo taisykles, o apsauga, visų pirma grindžiama neatskiriamumo principu, yra to pripažinimo sąlyga.

4 straipsnis

Sąlygos, susijusios su užskaitos susitarimais

1. Įstaigos ir vienos sandorio šalies sudarytos sutartinės užskaitos sutartys laikomos užskaitos susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies d punktą, jeigu jos yra susijusios su teisėmis ir įsipareigojimais, atsirandančiais pagal finansines sutartis ar išvestines finansines priemones.

2. Įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudarytos sutartinės užskaitos sutartys laikomos užskaitos susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies d punktą bet kuriomis iš šių aplinkybių:

a) jei susitarimai yra susiję su sandorio šalies, kaip pagrindinės sandorio šalies, veikla, ypač su veikla, kuriai taikomas įsipareigojimų neįvykdymo fondas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 42 straipsnyje;

b) jei susitarimai yra susiję su teisėmis ir pareigomis, susijusiomis su Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio a punkte apibrėžtomis sistemomis arba kitomis mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis, ir yra susiję su jų, kaip mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų, veikla.

3. Pertvarkymo institucijos atskirais atvejais gali nuspręsti, kad įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudaryti užskaitos susitarimai gali būti laikomi užskaitos susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies d punktą, jei jie yra pripažįstami rizikos mažinimo tikslais pagal taikomas rizikos ribojimo taisykles, o apsauga, visų pirma grindžiama neatskiriamumo principu, yra to pripažinimo sąlyga.

5 straipsnis

Bendrosios sąlygos, taikomos užtikrinimo susitarimams, įskaitymo ir užskaitos susitarimams bei struktūrizuoto finansavimo susitarimams

1. 2, 3 ir 4 straipsniai neturi poveikio šiems pertvarkymo institucijų įgaliojimams:

a) apsaugoti bet kurios rūšies susitarimus, kurie gali būti priskirti prie vienos iš Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies a, c, d ir f punktuose nurodytų klasių ir kurie yra apsaugoti įprastinėse bankroto bylose nuo turto, teisių ir įsipareigojimų, kuriems taikomi šie susitarimai pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus, įskaitant Direktyvos 2001/24/EB perkėlimą į nacionalinę teisę, laikino arba neapibrėžtos trukmės atskyrimo, sustabdymo arba panaikinimo;

b) apsaugoti bet kurios rūšies susitarimus, kuriems netaikoma Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalis ir kurie yra apsaugoti įprastinėse bankroto bylose nuo turto, teisių ir įsipareigojimų, kuriems taikomi šie susitarimai pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus, įskaitant Direktyvos 2001/24/EB perkėlimą į nacionalinę teisę, laikino arba neapibrėžtos trukmės atskyrimo, sustabdymo arba panaikinimo.

2. Pertvarkymo institucijos atskirais atvejais gali netaikyti apsaugos, teikiamos pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 1 dalį, užtikrinimo susitarimams arba įskaitymo ir užskaitos susitarimams, kurie yra susiję su sutartimis, apimančiomis bet kokią sąlygą, pagal kurią, jei kuri nors sandorio šalis neįvykdytų įsipareigojimų, įsipareigojimus vykdanti sandorio šalis galėtų mokėti tik dalį sumos arba visai nemokėti įsipareigojimų nevykdančiai šaliai, net jei įsipareigojimų nevykdanti šalis yra pirminis kreditorius.

6 straipsnis

Sąlygos, susijusios su struktūrizuoto finansavimo susitarimais, įskaitant pakeitimą vertybiniais popieriais ir apsidraudimo tikslais naudojamas priemones

1. Struktūrizuoto finansavimo susitarimai pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies f punktą apima:

a) pakeitimą vertybiniais popieriais, kai pagrindinės pozicijos padalytos į segmentus ir perduotos atliekant visos nuosavybės teisės perdavimą iš iniciatoriaus balanso pertvarkomai įstaigai arba subjektui (tikro pardavimo pakeitimas vertybiniais popieriais);

b) pakeitimą vertybiniais popieriais naudojant sutartines priemones, kai pagrindinis turtas lieka pertvarkomos įstaigos arba subjekto balanse (sintetinis pakeitimas vertybiniais popieriais).

Tikro pardavimo pakeitimo vertybiniais popieriais atveju bet koks iniciatoriaus vaidmuo struktūroje, įskaitant paskolų tvarkymą, bet kokios rūšies apsaugos nuo rizikos teikimą arba likvidumo užtikrinimą, laikomas įsipareigojimu, kuris yra struktūrizuoto finansavimo susitarimų dalis.

Sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju teisė į užtikrinimo priemones laikoma teise, kuri yra struktūrizuoto finansavimo susitarimų dalis tik tuomet, jeigu ji yra susijusi su konkrečiu turtu, kuris yra pakankamai nustatytas arba gali būti nustatytas pagal susitarimo sąlygas ir taikomą nacionalinę teisę.

2. Susitarimai, sudarantys pakeitimo vertybiniais popieriais struktūrą, apimančią iniciatorių, emitentų, patikėtinių, valdymo įmonių, pinigų valdytojų ir apsikeitimo sandorių bei kredito užtikrinimo sandorio šalių tarpusavio ryšius, laikomi struktūrizuoto finansavimo susitarimų dalimi, jeigu tie tarpusavio ryšiai yra tiesiogiai susiję su pagrindiniu turtu ir iš šio turto pajamų atliktinais mokėjimais struktūrizuotų priemonių turėtojams. Tie tarpusavio ryšiai apima įsipareigojimus ir teises, susijusius su pagrindiniu turtu, įsipareigojimais pagal išleistas priemones ir užtikrinimo susitarimus, įskaitant išvestinių finansinių priemonių sandorius, reikalingus tam, kad būtų užtikrintas mokėjimų pagal šiuos įsipareigojimus srautas.

3. 2 dalis neturi poveikio pertvarkymo institucijos įgaliojimui konkrečiais atvejais ir atsižvelgiant į konkrečią struktūrizuoto finansavimo susitarimo struktūrą pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies f punktą nuspręsti, kad kiti 2 dalyje nurodyti šalių susitarimai, pavyzdžiui, paskolų tvarkymo susitarimai, kurie tiesiogiai nesusiję su pagrindiniu turtu ir atliktinais mokėjimais, yra tokio struktūrizuoto finansavimo susitarimo dalis.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. vasario 7 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER